

bni.

intern is een
kwartaaluitgave
van de bni

beroepsvereniging
nederlandse
interieurarchitecten

intern.

colofon

Intern verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 750 exemplaren. Intern #3 heeft een oplage van 3000 exemplaren. ISSN: 09278133

BNI

Jollemanhof 14
1019 GW Amsterdam

redactie

Bureau Bax, Amsterdam, +31[0]6.49 75 33 76,
info@bureaubax.nl, www.bureaubax.nl

aan dit nummer werkten mee

Merel Bernhardt, Alexandra Bicheler, Liza Diekema, Amanda Diepenmaat, Marieke Drost, Randi van Gerve, Anita Haver, Ashley Hoekerd, Ilse Jansen, Suzanne de Jong, Eric Kampherbeek, Studio KAP+BERK, Claudia Lagermann, Feikje Lasut, Sisi Li, Ina Meininghaus, Kristine Nørgaard Andersen, Ecaterina Onica, Esther Osnabrugge, Anja Romme, Gerrit Schilder, Doret Schulkes, Renke Seyben, Aaltsje Venema, Dewi van Weerd, Judy Wetters.

coverbeeld

Roos Aldershoff
foto: Eric Kampherbeek

concept

Kummer & Herrman, Utrecht

advertenties, grafische verzorging en druk

Elma Media B.V., Broek op Langedijk
+31[0]226.33 16 00, info@elma.nl

abonnementen

BNI-leden ontvangen Intern gratis. Ben je geen lid, maar wil je Intern wel ontvangen? Een abonnement kost 49 euro per jaar. Ga naar www.bni.nl/bni-magazine/abonnement en schrijf je in. Na inschrijving ontvang je een factuur. Zodra deze betaald is, krijg je Intern een jaar toegestuurd. Opzeggen kan tot twee maanden voor het verstrijken van de abonnementsstermijn. Zonder opzegging wordt het abonnement met een jaar verlengd. Adreswijzigingen kun je mailen naar secretariaat@bni.nl.

disclaimer

Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de BNI. Aan de inhoud van deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

partners

⁶
interview Roos Aldershoff
‘Alles voor het perfecte plaatje’

²⁵
BNI-prijs special
De beste afstudeerprojecten 2016

⁵²
interview Jan des Bouvrie
‘Creativiteit begint met een impuls’

Roos Aldershoff

tekst: Claudia Lagermann
beeld: Eric Kampherbeek (portretten), Roos Aldershoff (projecten)

‘Mijn werk brengt me op de mooiste plekken’

Roos Aldershoff

De gebouwen en interieurs die Roos Aldershoff vastlegt, stralen rust, eenvoud en helderheid uit. Wat ze niet laten zien, zijn de stunts die de architectuurfotografe achter de schermen uithaalt voor het perfecte plaatje. “Als iets wat onmogelijk lijkt toch lukt, geeft me dat een enorme kick.”

Al tijdens haar studie aan de Rietveld Academie specialiseerde Roos Aldershoff zich in architectuurfotografie. De rust die van deze fotografie uitging, sprak haar enorm aan. Jan Versnel zag ze als een groot voorbeeld en hoewel hij precies met pensioen ging in het jaar dat zij met haar studie startte, onderhielden de twee contact. Met name rond Aldershoffs scriptieperiode stond hij altijd voor haar klaar. En ook toen ze kort daarna de fotografie verzorgde voor een boek over architect Arie Hagoort kon ze altijd bij Versnel terecht voor adviezen. “Hij heeft mij een aantal tips gegeven die ik nog steeds ter harte neem, zoals: neem nooit iemand in vaste dienst, dat kan je ondergang betekenen in crisistijd, blijf dicht bij jezelf en ga voordat je een gebouw of interieur fotografeert altijd na wat de essentie ervan is.”

Gebouwen tot leven wekken

Veel van Aldershoffs opdrachtgevers zijn (interieur) architecten die haar vragen een fotoserie van hun werk te maken. “Ik vind het daarbij heel belangrijk om goed contact te hebben met de klant. Zo wil ik voordat ik aan de slag ga altijd weten wat het idee achter het ontwerp is. Het liefst loop ik samen met de ontwerper in en rond het gebouw waarbij ik zoveel mogelijk vragen stel en tussendoor snapshots maak. Zo’n gesprek zorgt voor een vertrouwensband en geeft mij inzicht in wat iemand wil laten zien en overbrengen.” Tijdens de rondleiding begint het gebouw te leven in Aldershoffs hoofd en ziet ze vanuit welke hoek ze een mooie foto kan maken. Soms is dat een ander standpunt dan de opdrachtgever in zijn hoofd heeft. “Als dat zo is, maak ik de foto zoals de klant het bedacht heeft en ga ik vervolgens ergens anders staan en schiet ik hem ook op mijn manier. Ik vind het leuk om die twee foto’s dan naast elkaar te leggen en mijn gedachtegang en manier van kijken toe te lichten. Klanten vinden dat vaak verfrissend en gaan meestal snel overstag. Daar is het natuurlijk ook mijn vak voor.”

‘Je moet in dit vak geen last hebben van hoogtevrees’

www.roosaldershoff.nl

Gevaarlijke toeren

Als Aldershoff weet wat ze wil maken en vanuit welk standpunt, doet ze er alles aan om dat voor elkaar te krijgen. Ook al moet ze zich daarvoor in lastige bochten wringen. “Een paar weken geleden ben ik nog een wassertoren ingeklimmen, ik was helemaal niet goed gekend en dacht tijdens het klimmen nog: waarom doe ik dit eigenlijk? Maar toen ik eenmaal boven was en het uitzicht bleek te zijn zoals ik het in mijn hoofd had, dacht ik: wauw, dat krijg ik toch maar weer mooi voor elkaar. Het is mijn drijfveer om een beeld te maken waarmee ik mensen verras, dat doe je niet door de makkelijkste weg te kiezen.” Op een van Aldershoffs foto's kijk je vanuit de lucht uit op het Centraal Station van Amsterdam, de zon gaat onder, boven de stad en het IJ hangt een prachtige roze gloed. “Voor die foto ben ik een kraan op het Oosterdokseiland ingeklimmen. Om goed te kunnen staan, moest ik voorbij het hokje van de kraanmachinist klauteren. Dan moet je geen last van hoogtevrees hebben. Als ik zo'n foto maak, komt er een soort van fanatisme in me los. Het voelt als een uitdaging die ik aanga en als dat het resultaat oplevert dat ik in mijn hoofd heb – of nog beter – geeft me dat een enorme kick. Daar doe ik het voor.”

Regelen en rechtzetten

Niet alleen het juiste camerastandpunt speelt een belangrijke rol in Aldershoffs werk, de fotografe zoekt voordat ze aan de slag gaat ook altijd naar een lijnenspel, grafische vormen, de juiste belichting en kleuren. Een mooi voorbeeld dat de meerwaarde van kleur laat zien, is een foto die Aldershoff in opdracht van Woonstichting de Key maakte. “Het ging om een nieuw gebouw in Amsterdam IJburg dat nog niet was opgeleverd, maar er wel bewoond uit moest zien voor de verkoop.

Een foto van een gebouw vol lege kamers ziet er niet aantrekkelijk uit, daarom heb ik lampjes met kleurenfilters in elke ruimte geplaatst. Dat was nog best een ingewikkeld klusje. Omdat het gebouw nog niet af was, moest ik overal onder- en tussendoor kruipen om wat ik bedacht had voor elkaar te krijgen, maar het lukte en de kleuren gaven het gebouw warmte waardoor het er bewoonbaar uitzag.” Bij deze opdracht was Aldershoff een paar uur met de styling bezig voordat ze de foto kon maken. “Normaal gesproken speelt styling niet zo'n grote rol bij exterieur fotografie. Er staat natuurlijk weleens een auto in de weg, maar eigenlijk ben je meer met het weer en het licht bezig, dan met dingen regelen en rechtzetten.” Bij interieurfotografie gaat daar veel meer tijd inzitten. “Omdat ik zelf het beste weet wat ik wil, doe ik de styling altijd zelf. Ik let daarbij op elk detail, zelfs een laptop die scheef staat, zet ik recht. En als ik in een lege ruimte moet fotograferen, neem ik spullen zoals neutrale handdoeken en beddengoed mee om er leven in te blazen. Bij kantoren doe ik dat door er ordners in te zetten. Wat ook altijd goed werkt om een ruimte levendig te maken, is iemand door het beeld te laten lopen. Dan zie je het interieur ook meteen in perspectief. Daarom laat ik mijn assistent soms figuren of ik stel de timer in op mijn camera en doe het zelf.”

Verboden toegang

Aldershoff is gek op architectuur, daarom raakt ze geïnspireerd van elk nieuw gebouw en interieur dat ze vastlegt. Ook als het op het eerste gezicht niet zo fotogeniek lijkt. “Dan zie ik het juist als een uitdaging om er een foto van te maken die mensen op een andere manier naar het ontwerp laat kijken. De Rembrandttoren is daar een mooi voorbeeld van. Het is geen bijzonder gebouw, maar wel het hoogste van Amsterdam. Dat

gegeven ging bij mij leven, het gaf me een vuurtoren-gevoel. Iets wat boven de omgeving uitsteekt. Dat heb ik vastgelegd door de toren tijdens de schemer te fotograferen. De lichtjes die aanstaan, maken het strenge gebouw tegelijkertijd menselijker en vriendelijker. Ik hoop dat mensen die de foto zien dat ook zo ervaren.” Het mooie aan haar werk vindt Aldershoff dat ze regelmatig op plekken komt waar anderen geen toegang tot hebben. Zoals in de tunnel van de Amsterdamse Noord-Zuidlijn. “Maar de mooiste herinnering heb ik misschien wel aan de Van Gendhallen op het Oostenburgereiland van onze hoofdstad. Dat is een oude loods die nog naar staal ruikt. Ik kwam daar voor een opdracht, maar werd zo verliefd op de ruimte, dat ik gevraagd heb of ik er langer mocht blijven om extra materiaal te schieten. Uiteindelijk heb ik er twee dagen rondgelopen en gefotografeerd. Ik wilde het vergane gevoel pakken, ervoor zorgen dat je het industriële staal door de foto heen ruikt. Het mooie was dat in die hallen alles samenkwam: compositie, kleur, vorm, licht, spanning en lijnenspel. Als dat allemaal klopt, ben ik ontzettend gelukkig.”

Oud versus nieuw

Waar Aldershoff ook gelukkig van wordt en inspiratie vandaan haalt, is werk van collega's. “Door te kijken waar anderen mee bezig zijn, kom ik zelf ook tot nieuwe inzichten. Op dezeem.com staan prachtige architectuurfoto's van (interieur)architecten en fotografen uit de hele wereld. Ik ben ook gek op zwart-wit-fotografie. Architectuurfotografen van vroeger inspireren mij enorm. Daarom kijk ik nog steeds graag naar het werk van Jan Versnel, Julius Shulman en Ezra Stoller. Tegelijkertijd houd ik me ook veel met nieuwe technieken bezig. De laatste tijd speel ik vaker met bewegende beelden. Zo heb ik pas geleden de raadzaal van het Rotterdamse stadhuis gefotografeerd. Ik vond het leuk als daar bewegende mensen in te zien waren. Daarom liet ik de zaal eerst vol- en daarna weer leeglopen. Als je dat doet terwijl je de camera in hetzelfde standpunt laat staan, krijg je een heel bijzonder effect. Je ziet en voelt de roerigheid die bij zo'n plek hoort. Het is mooi dat je dat kunt overbrengen door nieuwe technieken te gebruiken.” Ook nieuwe projecten leveren de fotografe veel inspiratie op. In haar hoofd is op dit moment van alles aan het borrelen. “Ik wil graag weer een boek maken. Werken aan iets wat uiteindelijk een tastbaar product oplevert, geeft zoveel voldoening. Ik vind het nog te vroeg om er meer over te zeggen of mijn ideeën te delen, maar er is iets in de maak...”

‘Fotografen van vroeger inspireren mij enorm’

